

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Det er jo lige præcis det sidste, som fru Bodil Kornbek nævner her, som vi ønsker at give familierne ret til, for man har ikke noget krav på det, som jeg hører fru Bodil Kornbek beskrive som den ideelle situation. Man har ikke som forældre noget krav på at benytte den ideelle situation, som fru Bodil Kornbek her beskriver. Hvis man er heldig at bo i en kommune, hvor det fungerer på den måde, eller det fungerer i et tæt samarbejde med de omkringliggende kommuner, så kan man gøre det, og sådan fungerer det heldigvis også fint mange steder, men som udgangspunkt har forældrene ikke noget krav på det, som fru Bodil Kornbek her beskriver som den ideelle situation. Det skaber vi med lovforslaget her.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Formanden:**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 87:**Forslag til lov om fødevarer.**

Af familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær).

(Fremsat 5/11 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Henrik Vestergaard (V):**

Fødevarerlovgivningen er blevet voksen, og derfor er den i færd med at flytte hjemmefra, i færd med at flytte til EU. Nogenlunde sådan må konklusionen lyde her under fremlæggelsen af en opdateret dansk fødevarerlov. At fødevarerlovgivningen flytter fra det snævre danske til at omfatte et helt kontinent med fælles regler, be-

tegner vi i Venstre som en vaskeægte europæisk succes.

I stedet for 25 nationale regelsæt gælder nu, at forbrugerne trygt kan efterspørge og vælge produkter fra hele det europæiske kontinent med en klar forventning om ordentlig behandling af varerne, ansvarlighed hos producenterne, sikre fødevarer, man ikke bliver syg af, og ikke mindst en mærkning af fødevarerne, der gør, at man som forbruger trygt kan efterspørge varer fra Parma og Pori, hvad enten man sidder i Portugal eller i Polen. Den fælles lovgivning sikrer, at producenterne oplever fri og fair konkurrence om forbrugernes gunst, og at så vel forbrugere som producenter kan stole på, at i tilfælde af fødevarerforureninger kan der i hast og ganske omfattende tages initiativ til indkredsning og begrænsning af problemerne, ikke mindst på baggrund af kravene om sporing af fødevarerne og samarbejdet de nationale fødevareremyndigheder imellem.

Når store børn flytter hjemmefra, kan det godt føles lidt vemodigt for forældrene, og det bliver da også en tilvænnning for alle fødevarerordførerne her i Folketinget nu at måtte erkende, at kamppladsen for fødevarerlovgivningen er flyttet til EU. Det betyder dog langtfra, at vi slipper tøjlerne, når reglerne skal formuleres, men vi må vænne os til at blive bedre til at arbejde via Europaudvalget, Europa-Parlamentet og den til enhver tid siddende danske regering.

Der er ikke meget nyt i lovforslaget, men i praksis tale om overflytning af regler fra den oprindelige lov. Venstre kan støtte ministeren i de ændringer, der er lagt op til.

Om teknikken vil jeg godt sige, at vi synes, at det er lykkedes for ministeren og ministeriet at løse den vanskelige designopgave, der ligger i at skrive en fødevarerlov, hvor mange af de materielle bestemmelser allerede er europæisk lov.

Vi erkender dog, at for erhvervslivet er det lidt mere besværligt både at kende de europæiske regler og den danske fødevarerlov. Derfor er Venstre glad for ministerens tilbud fra den tekniske gennemgang om, at der fra ministeriets side udarbejdes en vejledning, der sammenskriver de forskellige regelsæt og klart fortæller virksomhederne, hvad der er gældende regler.

Jeg kan selvfølgelig ikke stå på Folketingets talerstol repræsenterende Venstre og så overse, at også dette lovforslag har et væsentligt antal bemyndigelser, hvad vi konsekvent ikke er fortalere for. Derfor vil jeg først rose ministeren for den udrensning af bemyndigelser til at træffe